

[Ebba Strange.]

ven træder i kraft. Vi vil derfor gerne foreslå fra vort partis side, at man venter med at foretage disse begrænsninger, til man har haft en indkøringsperiode gennem nogle år, så man på baggrund af en vis erfaring kan danne sig et overblik over, hvordan det går med sagerne, dels hvis de standser i amtsankenævnene, dels hvis de fortsætter til ankestyrelsen. Vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet stille spørgsmål om, hvordan de netop her omtalte sager allerede har belastet ankestyrelsen.

Endelig finder vi det helt urimeligt netop i forbindelse med de ting, jeg her har sagt, at lovforslagene ikke indeholder revisionsparagraffer. Vi mener, det er vigtigt, at netop disse vitale ting bliver taget op til revision efter en passende tids forløb.

Med hensyn til selve amtsankenævnene finder vi det afgørende, at ankeinstansen bliver så uafhængig, som det overhovedet er muligt; det mener vi for det første kan gøres ved, at ankenævnet får sit eget sekretariat, som bliver uafhængigt. Det har været nævnt tidligere heroppefra i dag, og det vil vi gerne tilslutte os, at det er vigtigt, at det ikke bliver de samme mennesker, der først er vejledere, rådgivere, over for kommunerne og derefter måske kommer i forbindelse med sagerne, som så bagefter skal behandle ankesagen.

For det andet er vi ikke sikre på, at den foreslåede sammensætning af amtsankenævnet er den rigtige. Vi mener ikke, at det netop er amtsrådsmedlemmerne, der er de bedste til at varetage forbrugerinteresserne; vi ønsker, at det bliver forbrugerorganisationerne, f. eks. fagforbundene, der direkte skal udpege de folkevalgte personer, der skal sidde i dette amtsankenævn. Vi mener heller ikke, at den enkelte jurist, der er peget på som formand for udvalget, er sagkundskab nok; vi ønsker, at sagkundskaben også kommer til at omfatte en socialt og en lægelig sagkyndig. I øvrigt kunne jeg godt spørge, hvorfor formanden skal have så høj en akademisk uddannelse. Er det ikke i højere grad de menneskelige kvalifikationer end lige præcis hans uddannelse, der bør være afgørende for, om han kan få en sådan stilling?

Endvidere mener vi, det er afgørende, at der bliver indføjet en regel om, at sagen

netop ude i de lokale områder kan fremsættes mundtligt over for ankenævnet, og at klageren har ret til at få stillet en uvildig advokat til rådighed af amtet og få dækket eventuelle udgifter i forbindelse med foretrædet.

Endelig mener vi ligesom det konservative folkeparti, at det netop på dette område er forkert at give København og Frederiksberg en særstilling; vi mener også, at de bør have deres eget ankenævn, så ikke alle københavnernesagerne skal have i den centrale ankestyrelse, men så de også i København og på Frederiksberg har et sted, hvor de kan henvende sig direkte.

Det forekommer mig, at der er for meget i de lovforslag, vi arbejder med her, der ikke er i overensstemmelse med de intentioner, der oprindeligt lå i socialreformkommissionens betænkninger. De oprindelige tanker bliver udvandet nu under pres fra reaktionens fremmarch, og jo mere de bliver udvandet, des mindre ligner det hele en reform, og jo mere bekymrede bliver vi andre for, at folks sociale retssikkerhed med fuld fart løber baglæns.

Vi vil selvfølgelig arbejde med forslagene i udvalget, men vi vil arbejde med dem med den hensigt at få dem ændret og få dem gjort bedre.

Inge Krogh (KrF):

Der er mange positive ting i de lovforslag, som nu er lagt frem som følge af vedtagelsen af bistandsloven. Vi ser med megen sympati på dette, at kommunerne og de sociale udvalg i kommunerne får selvbestemmelsesret, at de selv kan bestemme, hvilke institutioner de skal have bygget, og at amterne kun skal være vejledende og eventuelt koordinerende; samtidig er det godt, at der er en koordination fra socialministeriet.

Vi kan også se med sympati på, at der kommer et amtsankenævn, som kan afgøre de sager, som det sociale udvalg selv har kompetence til at afgøre. Vi tror, det er positivt, at ankenævnet er så nær borgeren som muligt. Men der er én ting, som hele tiden bekymrer mig. Når man decentraliserer og derfor må oprette nævn eller andre ting og ansætte folk, så spørger jeg: husker man at rationalisere centralt? Det er jeg meget bange for at man ikke gør. Vi ville gerne på en eller anden måde have sikker-